

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VIII Ч. 117 (860).

ЧЕТВЕР, 30. ВЕРЕСНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, SEPTEMBER 30th, 1926. No. 117 (860). VOL. VIII

ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД КУЛІДЖА, ЩОБ АМЕРИКА ВИЗНАЛА С.Р.С.Р.

Група професорів, редакторів і бізнесменів, які через місяць студіювали відносини в С.Р.С.Р., вислали відкритий лист до президента.

НЮ ЙОРК, 27. вересня. — Група редакторів, бізнесменів, робітників освіти й соціальних робітників, після місячного побуту в Радянському Союзі, протягом якого часу вони розслідували політичні, економічні, соціальні й релігійні відносини, порекомендувала президентові Куліджу, щоб З'ясувати Держави не отягували довші з визнанням радянського уряду.

Відкритий лист до президента, пропонуючий негайну конференцію з радянськими представниками "для погоджен-

ня всіх ріжниць", підписали такі особи: Шервуд Едді, Чарлс Клейтон Моррison, редактор "The Christian Century"; Толі С. Ньлс, президент "The College of the Pacific"; Жером Дейвіс, професор Єйльського університету; проф. Джан Каррутерс з Оксидентал Каледж у Лос Енджелес; піп Дж. Б. Ромлі з Лос Енджелес; проф. Метью Спінка з шікагівської теологічної семінарії; Кірбі Пейдж, редактор "The World of Tomorrow"; Луїза Гейтс з Толідо, генеральна секретарка "Y.W.C.A.", та інші.

БУВ. ПРЕМ'ЄР ЕСПАНІЇ ДОМАГАЄТЬСЯ АБДИКАЦІЇ КОРОЛЯ.

Граф Романосес і Віляя Нуева видали маніфест, в якому закликають короля до порушення конституції.

ЛОНДОН, 28. вересня. — Паризький кореспондент "Дейлі Експрес" довідується з Еспанії, що бувший прем'єр граф Романосес і Віляя Нуева виголосили маніфест, в якому домагаються, щоб король Альфонсе абдикував, якщо він підпише декрет прем'єра Прімо де Ривери, скликаючий "парламент" на основі плану диктатора.

Кореспондент повідомляє, що маніфест обвинувачує короля Альфонса в порушенні еспанської конституції і каже, що король погубив в найгірших інтересах країни, коли зречеться трону.

Маніфест розповсюджується приватно по Еспанії. Король Альфонсе не підписав справи пропонованого нового еспанського "парламенту" на недавньому засіданні кабінету домагаючись, щоб король Альфонсе абдикував, якщо він підпише декрет прем'єра Прімо де Ривери, скликаючий "парламент" на основі плану диктатора.

Мадрид, Еспанія, 28. вересня. — Генерал Прімо де Ривера, прем'єр-диктатор Еспанії, заявив, що усунесе від політики й буде далі служити в армії так скоро, як лише патріотичний союз, його власна партія, встановить уряд.

ПРЕМ'ЄР В. Л. МЕКЕНЗІ КІНГ ЗРОБИВ КІЛЬКА ОПОВІЩЕНЬ.

Поїде на імперіальну конференцію в Лондоні. — В. Месей буде канадійським амбасадором у Вашингтоні.

ОТТАВА, 27. вересня. — Після зложення присяги прем'єр В. Л. Мекензі Кінг зробив в суботу по полудні такі важні оповіщення:
1) Він поїде на імперіальну конференцію.
2) Вінсет Месей буде назначений канадійським амбасадором у Вашингтоні.
3) Парламент збереться в першому тижні грудня, ухвалить гроші на державні видатки і розійдеться до сінчи.
4) Розмір митового слідства

буде збільшений і до слідчої комісії будуть додані ще два судді.
5) Теперішній уряд є ліберальним урядом, зложеним з лібералів, і в ніякому розумінні не є коаліційним урядом.
6) На надходячій сесії парламенту буде предложений законопроект про створення нового портфелю.
В додатку прем'єр Кінг оповістив, що Рудольф Леміе буде спікером парламенту, а Гевіт Босток спікером сенату.

ПОВСТАНЦІ ОБЛЯГАЮТЬ СКУТАРІ.

ВІДЕНЬ, 28. вересня. — Звідомлення з італійських жерел кажуть, що альбанські повстанці облягають місто Скутари, однак уряд сподіється допомогти з продовдя.

Повстанці заатакували Скутари через те, що убито майора Ціму Коля, сторонника епископа Фана С. Нолі, який був короткий час прем'єром в 1924 році.

Проти повстанців вислано військо, яке звело з ними бій

коло міста і відібрало від них криси. Повстанці зажадали потім від губернатора Скутари, щоб він здав місто. Губернатор відмовився і місто тепер облягають повстанцями.

САО ПАУЛЬО, Бразилія, 25. вересня. — Підчас великої бурі, що знищила місто Вілія Ітамбе, 300 миль на північний захід від Сао Паульо, 135 осіб потерпіли тілесні ушкодження.

Конвенція відкинула резолюцію за об'єднанням трейд-юнійного руху

ТОРОНТОНСЬКІ ДЕЛЕГАТИ ТИМ БАК І ДЖАН МЕКДОНАЛД, ВИЗНАЧИ ЧЛЕНИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ, ОДИНОКІ ЗВОДИЛИ БОРОТЬБУ ЗА РЕЗОЛЮЦІЮ, КОРИСНІ ДЛЯ КАНАДІЙСЬКОГО РОБІТНИЦТВА.

МОНТРЕАЛ, 26. вересня. — Закиди, що країно радикальне крило доміняльного Трейдс енд Лейбор Конгресу старалося розбити трейд-юнійний рух в Канаді, привели до оживлених сцен при закінченню конвенції тої організації.

Головними учасниками дебати були Тим Бак і Джан МекДоналд з Торонта, які творили радикальне крило конвенції, та Берт Мерсон, президент торонтоноської юнії трамвайних робітників, який закинув Баків, що він старався розбити ту юнію в критичний для неї час.

Бак заперечив закид Мерсона і кілька разів вони перекинулись словами "брехня" і "брехун". Однак спір між ними скоро закінчився.

Було кілька резолюцій, за які делегати Бак і МекДоналд звели боротьбу, хоч ці резолюції наспіли від таких юній, як залізничних карменів у Вінніпегу, Дистрикт Трейдс енд Лейбор Кансисл у Торонті, Трейдс енд Лейбор Кансисл у

Ріджайні та інші юнії, що мали своїх делегатів на конвенції. Одна з тих резолюцій звертала увагу на потребу солідарності канадійських робітників і пропонує, щоб конвенція заявила за скликанням конференції всіх канадійських трейд-юнійних організацій в справі переведення всераєвого об'єднання канадійських юній, а також домагалася, щоб ексекютива конгресу зробила все можливе для попертя такого руху, а навіть започаткувала його.

Друга резолюція відносилася до англо-радянського трейд-юнійного комітету і також звинувачувала конвенцію всіх трейд-юній.

Резолюційний комітет повідомив, що не годиться з цими резолюціями і після дебати їх відкинуто. Дальша резолюція, що рекомендувала, щоб канадійський уряд ухвалив кредити на закупку товарів у Канаді радянським урядом, була відкинута на рекомендацію резолюційного комітету без протесту.

ТОВ. КОЛІСНИК НОМІНОВАНИЙ КАНДИДАТОМ У 3-Й ВАРДІ.

Міський центральний комітет Комуністичної Партії Канади в Вінніпегу скликав минулого понеділка вечором спеціальне засідання для обговорення справи надходячих місських виборів і есенціальної участі в них партії.

По докладному обговоренню справи комітет рішив взяти участь у виборах і поставити кандидата в третій варді. Кандидатом вибрано тов. В. Н. Колісника, який є широко відомий серед українських і інших робітників у північному Вінніпегу.

Тов. Колісник від багатьох років бере живу участь в загальному робітничому русі в місті і наскільки лише дозволяє йому час, працює в українських робітничих організаціях.

МЕКСИКАНСЬКІ ПОСЛИ ПРОТИ КАТОЛИЦЬКОГО ПОПІВСТВА.

МІСТО МЕКСИКО, 23. вересня. — Посол Рікардо Тревіно виголосив у конгресі гостру промову проти мексиканського духовенства. Він закидав дучовенству, що воно змовлялося з американськими банкірами проти цілости мексиканської держави, щоб лише посадити на чолі Мексика реакціонерів.

Він вказував на факт, що на короткий час перед зарядженням бойкоту мексиканськими єпископами подібний бойкот

проти Мексика проголосили американські банкіри.

Подібну промову виголосив посол Альфредо Ромо, який сказав, що мексиканська працяюча класа готова на всякі жертви, щоб лише не допустити до повороту церкви до влади. Ці промови виголосено з нагоди предложення в конгресі петиції мексиканських поплі, яка була відкинута послами, яка була відкинута послами на тій підставі, що її підписали попи, які не є горожанами Мексика.

ЖІНКА НА ЧОЛІ ПОВСТАНЦІВ.

ЄРУСАЛИМ, 24. вересня. — Французькому війську в Сирії завдає багато клопоту 50-літня жінка Умголю Гайдер, мати одного з повстанчих друзіських провідників, яка стоїть на чолі відлду жінок, що борються проти Французів на рівні з чоловіками.

Крім цього вона має великий вплив на повстанців.

Рівночасно її син стоїть на чолі іншої групи повстанців, що зводять боротьбу з Французами в горах недалеко Балбеку.

Всі старання Французів арештувати Умголю Гайдер не увінчалися успіхом.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД ПІД ПРОВІДОМ БАРТЛЯ ЗРЕЗИГНУВАВ.

Президент Мосцікці поновно назначив Бартля прем'єром і загрозив розв'язанням союму, якщо він не ухвалить урядові вотум довіря.

ВАРШАВА, 25. вересня. — Польський сойм гостро скритикував міністра внутрішніх справ і міністра освіти, в наслідок чого цілий кабінет рішив зрезигнувати. Бо уряд вповні одобрив політику обох міністрів.

Кабінет уступає ще й з тої причини, що не може переверсти ніяких основних реформ, бо сойм відмовляє йому кредитів і на перешкоді стоїть йому Пльсудскі, який паралізує всі планні кабінету.

ВАРШАВА, 27. вересня. — Резигнація прем'єра Бартля і його кабінету зістала прийнята, але нікому не поручено ще скласти новий кабінет.

Маршалок Пльсудскі, який в дійсності має в своїх руках владу, є поза Варшавою на відпочинку і прем'єр Бартель та міністер Рачинські поїхали до нього, щоб вирішити, хто має бути новим прем'єром.

Можливо, що Рачинські, теперішній міністер різництва, буде наслідником Бартля.

ВАРШАВА, 27. вересня. — Загрозиючи розв'язанням союму і росписанням нових виборів у січні, якщо сойм не ухвалить урядові вотум довіря, президент Мосцікці поновно назначив Бартля прем'єром і одобрив склад цілого його кабінету, що був повалений у союмі 17. серпня.

ГРЕЦЬКИЙ КАБІНЕТ ГЕНЕРАЛА КОНДИЛІСА ЗРЕЗИГНУВАВ.

Антивенізелістські партії грозили, що не візьмуть участі в виборах, якщо Кондиліс не зрезигне.

АТЕНИ, Греція, 28. вересня. — Сьогодні зрезигнував кабінет, сформований генералом Кондилісом після недавнього повалення бувшого прем'єра Пангалюса.

Генерал Кондиліс при допомозі армії й флоти виконав державний переворот 21. серпня. Диктатор Пангалюс був арештований на острові Спеце і привезений на воєнному кораблі до Атен. Пізніше його вислали на заслання.

АТЕНИ, Греція, 28. вересня. — Політичний хаос панує в

Греції з огляду на становище антивенізелістських партій, які грозили, що не будуть брати участі в парламентарних виборах, якщо уряд не зрезигне.

Провідники опозиції віддали президента Кондупріотіса і зажадали резигнації прем'єра Кондиліса, сформування безпартійного уряду і парламентарних виборів на основі більшости, а не пропорційної репрезентації.

Прем'єр каже, що утворення безпартійного уряду неможливе.

БАНДИТИ ВУ ПЕЙ-ФУ ВИМОРДУВАЛИ БЕЗБОРОННЕ НАСЕЛЕННЯ.

Ограбили і спалили місто Шекічен, у провінції Гонан, а тисячі мешканців міста змасакрували.

ЛОНДОН, 26. вересня. — Деспеш Райтера з Шангаю каже, що китайські бандити вимордували тисячі безборонних жителів міста Шекічену в провінції Гонан.

Вони ограбили і спалили місто та забрали з собою сотки полонених, включаючи дві жінки-місіонари. Місію цілком знищили.

ЛОНДОН, 26. вересня. — Шангайський кореспондент "Вестмінстер Гезет", повідомляє, що бандити в Шекічені захопили вісьмох чужинських місіонарів. Дві жінки-місіонари

були пізніше увільнені, а про судбу оставших вісьмох нема відомостей.

Як повідомляє шангайський кореспондент "Дейлі Експрес", бандити з армії реакційного генерала Ву Пей-Фу цілком знищили місто Човкіяков і Шекічен у провінції Гонан.

Кореспондент каже, що бандити ограбили і спалили місто та змасакрували мешканців. Кажуть, що генерал Ву Пей-Фу не може більше контролювати бандитів, що рекрутуються з його армії, і положення в цілій провінції Гонан є дуже небезпечне.

КУШНІРІ В ВІННІПЕГУ ВИПШЛИ НА СТРАЙК.

З початком цього тижня у Вінніпегу вийшли на страйк кушнірі у п'ятих шапах. Вони домагаються 44-годинного тижня праці, визнання юнії і на 50 проц. більшої платні за овертайм. На страйку є около 75 робітників.

Власники шапів годяться на інші домагання страйкерів, але під ніякою умовою не хочуть визнати юнії. Вони кажуть, що за пару днів дадуть повну обслугу костюмерам.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД ЕРЮ РЕЗИГНАЦІЇ.

ЛІОН, Франція, 28. вересня. — Соціалістична більшість у міській раді знову зажадала від Едварда Ерію, щоб він зрікся уряду посадирика Ліону, бо він прийняв портфель міністра освіти в кабінеті Пуанкаре проти волі більшости членів ради.

Ерію заявив, що виборці є одинокими суддями, чи він має задержати уряд посадирика міста. Він звинувачує своїх противників апелювати проти його рішення до горожан Ліону.

РАД. СОЮЗ І ЛИТВА ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР.

МОСКВА, 28. вересня. — Радянський Союз і Литва підписали сьогодні договір про нейтральність і ненападання.

ОБРЕГОН ВИДАВ УЛЬТІМАТ ІНДІЯМ.

МІСТО МЕКСИКО, 27. вересня. — Бувший президент Обрегон дістав упноваження бути спеціальним представником президента Калеса в переговорах з начальниками індіанського племені Які.

Генерал Обрегон видав до начальників племені ультимат, даючи їм п'ять днів часу, в якому вони мають доставити в руки федерального війська начальника Матуса, який є відповідальний за недавнє повстання індіанів.

НАІЗД НА "О.Б.Ю. БОЛЕПН АДВЕРТАЙЗЕР".

Провінціоанальна поліція зробила в суботу наїзд на офіс "О.Б.Ю. Болетні Адвертайзер" у Ст. Джеймс, коло Вінніпегу, і забрала з нього сотки листів з готівкою і мон-ордерами, книжки, купони й адресар. В офісі працювало в той час кільканадцять дівчат при пологоджуванию почти. Нікого не арештовано.

ПОТРІБНО

кількох учителів до українських робітничих дитячих шкіл при відділах ТУРФДім. Від учителів вимагається, щоб могли провадити хором і дитячою мандоліною оркестро. Зголошуватися на адресу:

CENTRENSHKILKOM, Ukrainian Labor Temple, Cor. Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.

ЗВЕРНУЛИ БРИТІЙЦЯМ КОРАБЛІ.

ЛОНДОН, 27. вересня. — Офіційні британські звідомлення кажуть, що підчас недавніх боїв у Вансієні, зведених через захоплення двох британських кораблів на ріці Янгіє убито й ранено 300 Китайців. Около 200 з них були жовірами, а решта цивільями.

Китайський делегат Чу Чао-Сін заявив у п'ятницю перед збором Ліги Націй у Женеві,

що убито більше як 1,000 Китайців, коли британські канонерки бомбардували Вансієні. Офіційні телеграми кажуть, що Китайці звернули британській команді два торговельні кораблі, що були захоплені ними на ріці Янгіє.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті!"

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Geo. Lalchak, President.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, Incorporated в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ролі вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. Ю. Лялчак, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непоміщенні в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувач явно різко зазначить, що бажає звороту свого рукопису на случай його непоміщення та зазначить поштовою стрічкою на його пересилку.

СКАТ НІРІНГ В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ.

НЕСПОДІВАНИЙ ПІСТЬ.

В понеділок, 27. вересня, ввечері, відомий американський економіст проф. Скат Нірінг виступив в Українському Робітничому Домі в Вінніпегу надзвичайно цікаву лекцію про англійський генеральний страйк, про Трейд-Юніон Конгрес в Борнмайт, що відбувся в ніч від 6. вересня, і взагалі про теперішній стан трейд-юніонного руху в Англії.

Поки скажемо про самий зміст лекції, зазначимо, що Скат Нірінг був несподіваним гостем в Укр. Роб. Домі. Коли минулої весни Скат Нірінг відвідав Вінніпег і заговорив до Укр. Роб. Дому, українські товариші запитали, чи не згодився б він дати лекцію в Укр. Роб. Домі. Тоді він цего не хіг зробити, бо всі дні його були вже заняті, але пообіщав, що відвідаючи Вінніпег іншим разом, він дасть лекцію в Укр. Роб. Домі.

Своєю обличчю Скат Нірінг дотримав. На жаль, сталася якась помилка і повідомлення про приїзд Ската Нірінга отримано випадково лише два дні перед його приходом і через це не було часу як слід оголошити мітинг. Все, що було можливо, зроблено на скорю, однак поперх сім соток робітників і робітниць прийшли до Укр. Роб. Дому послухати цего видатного на американському континенті економіста.

ДВА ТИЖНІ, ЯК ПРИХІВ З АНГЛІЇ.

Два тижні лише, як Скат Нірінг приїхав з Англії, де він був присутній на останньому Трейд-Юніон Конгресі в Борнмайт, а крім того студював теперішній економічний стан Великої Британії, а стан трейд-юніонного руху й положення страйкувальних майнерів зокрема.

Почав свою лекцію Скат Нірінг генеральним страйком, який розпочав нову сторінку в історії боротьби англійського робітництва. Він подробице застановився над цілим ходом страйку, над його викликанням і відкликанням, над його значінням і над зрадчою трейд-юніонній лідерів, над тим, як лідери, що з першого дня були проти страйку, викликали страйк мимо своєї волі, як замість проводити страйком, вони його поборювали і наперті пішли до уряду й піддалися, зрадивши майнерів, власні юнії й цілу робітничу кляну.

СТРАЙК ВИКЛИКАВ ЧОРНІЛ, А НЕ ГЕНЕРАЛЬНА РАДА.

Не Генеральна Рада трейд-юніон викликала генеральний страйк, але міністер-фінаंस Чорніл, який заявив-визнавоче становище. Генеральна Рада взагалі не має права викликатися генерального страйку, але вона скликала конференцію всіх трейд-юніонів і тільки після цего генеральний страйк було викликано.

Генеральний страйк абсолютно не має проводу, як такий генеральний він, в буквальнім значінні того слова, не був. Страйкувало всього три міліони робітників. Невдільнячись на поєднанні твердження Генради, що страйк є чисто індустріальний, уряд негайно перевів надзвичайний закон, яким заборонив мітинги, розшуванням летючок і всякі виступи на користь страйку. Сотки людей кинуто в тюрму, а лідери з Генради ходили й заставляли, що страйк є чисто економічний. Коли-ж уряд заявив, що страйк є атаком на конституцію, то трейд-юніонні лідери цілковито стратили голову, а Томас плакав й просив бога, щоб допоміг спійняти страйк. Лідери не поддали навіть вчасно про друкований орган, який інформував би робітників про стан страйку. Типографська юніа, одна з найрадикальніших в Англії, заявила, що раз страйк, то її члени не можуть робити навіть для робітничого часопису. А уряд тимчасом склепачив свій дах робітничого часопису. А уряд тимчасом склепачив свій дах робітничого часопису. А уряд тимчасом склепачив свій дах робітничого часопису.

МІЖНАРОДНЯ СОЛДАРНІСТЬ РОБІТНИЦТВА.

В перші дні генерального страйку відбулася величава маніфестація організованого робітництва в цілому світі. Організоване робітництво Німеччини, Франції, Бельгії, С.Р.С. Швейцарії, Західних Деркав, Канади, Мексики, взагалі цілого світа застало Генеральну Раду привітними телеграмами, обіцяло велику підтримку, почало збирати гроші, почало робити заходи, щоб не допустити до Англії тих товаришів, що шкодили б правильному ходові страйку. Але та солідарність міжнародного робітництва замість захопити Генеральну Раду, ще гірше її заклала.

Витворилося таке становище, що лідери генерального страйку, лідери англійського робітничого руху: МакДоналд, Томас, Гендерсон, Клайне, По, а навіть лідери лівого крила Бромлей, Порсел, Гікс і Свейлс, перестали бути лідерами, вони стали лідерами проти страйку, головою шляху перших й шукали всяких способів, щоб страйк зломити.

страйк, вона навіть не повідомила про це лідерів майнерської федерації. Почувши про відкликання страйку, Кук запитав Томаса, яку гарантію має він, що домагання майнерів буде угадливе і на це Томас сказав: "Хіба ви не вірите в слово англійського джентльмена, Балдріана?"

ЩО РОБИЛОСЯ В ЧАС ГЕНЕРАЛЬНОГО СТРАЙКУ В АНГЛІЇ.

В часі страйку Англія була поділена на окремі міста, села, що не мали ніякого зв'язку між собою. В тих містах влада не знала що робити і ніхто її не слухав. Ось тоді то робітництво почало творити політичну партію. Страйкері почали організувати комітети, які фактично були владою в своїх місцевостях. Ці комітети контролювали все, вони не тільки проводили страйком, але розподіляли пожитку, керували робітничою обороною, шкестами, комунікацією, інформували робітників про хід страйку, бо газет не було, їх всі слухали, до них йшли за порадами. Ці комітети по цілій Англії, а особливо в майнерських місцевостях, були урядами протягом дев'ять днів. Вони почали скликати дистриктові конференції й щораз набирати сили. Ось цих комітетів, як політичної сили, заклала Генеральна Рада. Вона побачила, що страйк, економічний в теорії, стає політичним на практиці — й відкликала його.

Створюючи в своїх місцевостях комітети, що заряджували всім, що були владою, англійське робітництво цім самим під час страйку творило в себе копію радянської влади, будучи само того невідомо. Навіть коли тепер скажуть англійському робітнику, що він цими комітетами будував радянську владу, то він вам не повірить. Але це так. Це бачили Балдріан і Чорчил, і цего звеличили МакДоналд, Томас і По.

ДО ЦЕГО ЧАСУ ГЕНЕРАЛЬНА РАДА НЕ ДАЛА ЗВІТУ ПРО СТРАЙК.

Англійське робітництво, трейд-юніон, які були на страйку, до цего часу не чули ще діевого звіту про генеральний страйк від Генеральної Ради. Трейд-юніонна конференція, що збиралася після генерального страйку, дозволила Бромлею, голові юнії залізничорозничих інженерів і півачив, опублікувати цей звіт в організації цей юнії. Коли Бромлей опублікував цей звіт, то він так його подолінував і поперебінував, що він вже був звітом Бромлея, а не Генеральної Ради. А найгірше в тому "звіті" те, що Бромлей, бажаючи оправдати зрадничу поведінку трейд-юніонних лідерів, всю віну за невдачу страйку записав на майнерів. Це була вже найгірша робота, якої допустився трейд-юніонний лідер, це й з лівого крила.

Дієвий звіт а-генерального страйку була брошура секретаря майнерської федерації А. Дж. Кука, п. д. "Десять днів", але її відтілювало з обігу.

Так ганебно закінчився генеральний страйк в Англії. Це тоді, коли робітники інтенсивно зливу будували свою владу, політичну силу. Але пройшли ці збори, люди, що за довгі роки створили в англійських трейд-юніонів свою сильну реакційну машину, цей страйк провалили, кинувши мільон майнерів, їх матерів, жінок, дітей в страшний нужду.

"НАЦІОНАЛЬНІ ЗБОРИ" У ВЕРСАЛІ.

Версаль — історичне місто в Франції, резиденція короля, в минулому Буди в Парижу. У Версалі французькі революціонери відрубували королем голову, а Версаль чорна хмара граф Тієра надішляла Парижу Комуну, у Версалі піднялося становище альянса-німецьку мирову угоду. У Версалі збиралась так звані "Національні збори" (сенат і парламент), коли ухвалюють якісь зміни в конституції чи роблять до неї додати, у Версалі тік "Національні збори" вибирають президента республіки.

В липні місяці, ц.р. Пуанкаре скликав до Версалю ці "Національні збори", щоб вислати до тексту конституції "закон про касу амортизації державних довгів".

в Версалі виступив проти королівської влади, а звертаючись до вас (радикалів), що зрадили мандат виборців (Бріо сидить поруч з Пуанкаре в одному кабінеті), я закликаю вас висловитися щодо загальної зміни конституції. Коли цього не зробите, ви не є більше виразниками публічної opinio, а тільки карикатури її".

Можете уявити собі, як зустріли "Збори" заклик Бертона. Всі "Збори" вштовтують йому скандал, який стає ще голосніший, коли Бертона заступив на трибуні Ернест Ляфон. Промова Пуанкаре, інтервенція Блюма — все це проходило блідо. Трафаретні слова, що їх ми чуємо що див в парламенті, і від урочистого обставини Версалю не стануть цікавими. І може так блідо й пройшли б "Збори", як би не виступ г. Доріо.

Комуністи — чого так боялися — справді виступили в особі Доріо.

Сказати, що його промова викликала галас, — це мало. Треба було слово "Зборам", щоб зрозуміти, що тут єнілось. Де-Селль зробив розпорядження не вислати промову до офіційних стенограм (ніби-то таким чином можна заховати її від історії). В кількох словах — це критика теперішнього режиму й заклик запровадити радянську систему у Франції.

Тембр голосу в Доріо — різкий і сухий, маєте враження, що хтось б'є вас молотом: Таке враження тим більше мусіли мати і "Збори", бо що-хвилинні думали з своїм диким криком. Вони наперті не дають змоги нічого чути, але ясно, що все це кінчиться величавим скандалом.

Ваші попередники, що застали ось тут у Версалі, задумали Парижу Комуну" — гримить Доріо. Це найбільше обурює "Збори", і голова позбавляє Доріо слова, але той далі промовляє. Далі сцена, яку важко передати. Комуністи заступаються за Доріо, більшість "Зборів" кидається на них, і перед нами гідотна сцена бійки, яка певно дуже адувала б "короля-сонце". І це західно-європейський прогрес за 3 століття!

Голова дав наказ очистити трибуни і в залу "Національних Зборів" входить генерал Петтіс, командант палацу, а з ним і кілька салдат з багнетами. Генерал кладе руку Доріо на плече, і комуністичний депутат кидає трибуну з окликом: "Хай живе революція!"

"Повстанте, гнані і голодні!" — дукає "Інтернаціонал" з місць комуністичних депутатів. Відповідаючи на це, більшість співає "Марсельзу".

З комуністичних місць чути: "Повалена комуня не буде переможена!"

Вона матиме свій реванш! Нехай живе грім гармати! Вона матиме свій реванш! Спочатку не чуєш (в залі страшний гармидер), що власне співають, але за кілька хвилин розбираєш. То співають суворо коліс "Карманюль", під спів якої кінчалась старорежимна Франція і азетні голони короля і коралени. Версаль, аби Генеральні Штати, Карманюля, як не згадати про дні Великої Революції!...

І ось під цей страшний гармидер, коли не можна розібрати жадного слова, голова читає текст закону про "касу". Всі співають кінчати, бо вже нічого чути, але ясно, що все це кінчиться величавим скандалом.

Ваші попередники, що застали ось тут у Версалі, задумали Парижу Комуну" — гримить Доріо. Це найбільше обурює "Збори", і голова позбавляє Доріо слова, але той далі промовляє. Далі сцена, яку важко передати. Комуністи заступаються за Доріо, більшість "Зборів" кидається на них, і перед нами гідотна сцена бійки, яка певно дуже адувала б "короля-сонце". І це західно-європейський прогрес за 3 століття!

"СНЕП ШАТС"

"ДЕМОКРАТІЯ".

Приходжу до реєстрації і бачу вже свіжого чоловіка-урядника.

Підчас виборів коло столів теж всі нові урядники. Ані одного з попередніх. — Що за чудо? — питаю самий себе. — Що-б всі попередні урядники вихали з цієї місцевості?

Здабую одного бывшего "депутата реторний" урядника й питаю:

— А ви вже більше не урядуете? Так попередно я вас бачив майже при кожних виборках!

— Га, га!

— Що?

— Коли були ліберали при владі, то і я був урядником підчас виборів, а тепер...

— А тепер що?

— Тепер консервати.

— Що-ж це має спільного з урядуванням?

— Воно має багато спільного.

— Я не розумію.

— Не розумієте?

— Ні.

— Я є ліберал. Коли ліберальна партія була при владі і переводила вибори, то всі урядники були ліберали, а зараз консервативна партія при владі і переводить вибори, то урядниками настановляють консерватів. Зрозумів?

— Але-ж у нас демократія! Хіба нашою державою не управляє народ, а партія?

— О, ти не політик!

— Але-ж мені не ясно, я бажаю-б довідатися...

— Отвори свої очі, — фуркнув мені у відповідь бывший ліберальний "депутат реторний офісер", назвав мене глупим і так ми розійшлися.

"Коли ліберальна партія була при владі і переводила вибори, то урядниками були ліберали, а коли зараз консервативна партія при владі і переводить вибори, то урядниками настановляють консерватів".

Загалом народу тут ні причім. А маєш тобі демократію!

І "наші" підпанки так вихваляють ту демократію!

— Народно держава, народ править, безклясовість, безпартійність...

Тай кричать вони на більшовиків, що в їхній державі урядники лише партійні комуністи.

Гай, гай, нема то таки, як демократія!

А що ти самі народовці та демократи робить в "народній інституції" — парламенті? Дискутують, дуться між собою. Консервати старяться вітрубити ліберальну демократію консерватів. Так працюють для добра народу.

І так з року на рік.

Друшка.

ДИКУНСТВО ПОЛЬСЬКИХ ОФІЦЕРІВ.

"Личарство" офіцерської шкільної й мордобю, що його знаємо за часів царської армії, лиші чудово розквітає в Польщі.

Випадки свавільної розправи членів офіцерської касты з невинними громадянами що дивно множаться. Наводимо події одного лише тижня.

У містечку Зденце польський офісер застрелив шофера тексі з той-важливой причини, що він... не знаєв шляхетного пасажера, який спізнився.

В Варшаві відважний капітан польської армії вларив шофера в обличчя, а коли шофер вилаяв бешкетника, то він, видолюючи револьвера, убив "супротивника" на місці.

В місті Руді — Пабяницький рубив трамвайного кондуктора шкільною по голові та відрубав йому вухо за те, що цей не хотів прискорити їзду.

Можна зазначити, що жертвами офіцерської сваволі стають здебільшого шофери й кондуктори, тоб-то люди, що в них обиди руки зайняті в роботі і не можуть вчасно відповісти на образи.

Проте... чого чекати від блискучого дикуну?

УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ НА БУКОВИНІ.

В 1918 році, саме перед окупацією, на Буковині було 216 чисто українських народних шкіл та 16 шкіл мішаного типу, з українською та ще іншою викладовою мовою. Крім того, було триста народних шкіл для інших національностей, а саме 179 румунських, решта німецьких тощо. Учні України було 45,000, а всіх національностей 112,000 дітей. Було разом 2,000 учителів, з того числа 873 українців. З 15 середніх шкіл було п'ять українських гімназій; вчительська, тільки двох та 2 хлопчачі семінарії, разом всім середніх шкіл, де вчилися 3,050 душ, що ім викалали 150 учителів. Загальною кількістю учнів — 5,600 душ. Крім того були чотири катедри в українській мові в черновецькому університеті.

В 1926 році вже не було ні одної української школи в цілій Буковині. Всі катедри, гімназії, реальна школа, семінарії, ремісничі школи (в Стородиці, Кічмані і Вижицях) впровадили без сліду протягом минулих років. Учителство було нагнано, або скручено так, що обернулося в покручів та нагачив румунської культури. Всі народні школи зникли без сліду, загинули, здавалося би, без всякої надії на відновлення.

В минулому році в краю розпочалася була акція збирання підписів на петиції до румунського-найвищого суду. Це — акція під проводом націоналістів, обережна, лядлива, як все, що робить націоналістичне мішанство. Але відповідь цього найвищого суду скінчилась злиденно: в усім відмовлено. Зостає тільки хвостик надії українську мову обізнано терпіти, як допомогло, який предмет, щоб її його допомогти; найкорше можна було об'явити румунізації.

Приїшла австрійська влада. Шубравець Дорі Попович, буковинський провідник, стає міністром Буковини. Крилаті надії на поліпшення шкільництва захопили всіх керівників. Почали навіть говорити за те, що скоро приїде "нова доба". Але як? Ось приклади:

Відразу Попович призначив шістьох інспекторів, але не одного України... Перед са-

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

АНГЛІЙСЬКИЙ СТРАЙК І МІЖНАРОДНИЙ КАПІТАЛ.

(Доповідь Т. Лозовського на широкій конференції одеського партійного активу.)

(Докінчення.)

Гірники були не самі.

Якби на чолі цілого міжнародного робітничого руху, були тільки такі керівники, то робітництво в своїй боротьбі далеко-б не пішло.

Але найперодовіше революційні загони робітничого руху, об'єднані в дві організації — Профінтерн і Комінтерн, заявили свою згоду дати справжню допомогу страйкерам.

Ми, звісно, не могли забезпечити гірникам перемогу, але покласти їм ми мали змогу й ми це зробили.

Цей рік — півтора тому між радянськими профспілками та англійськими трейд-юніями була підписана угода та утворений так званий англо-радянський комітет; завдання його — боротися за єдність профруху, борючись із наступом капіталу.

Але коли радянські профсоюзні посланики з'їздили серед гірників гроші, Генерал відмовився їх прийняти. Ми тоді-ж заявили, що це капітуляція, що це божество, страх перед буржуазно-промагською думкою, що впливає на репримувачів суті бюрократичних провадників.

Але ми не владіли на себе ображених. Ми послали ці гроші безпосередньо гірникам. І ви думаєте, що ці гроші мільйонів карбованців кепсько використано? Ні! Це дуже добре по своєму поновило і англійське робітництво, і буржуазія.

Від цього витратили тільки ми. Самі реформістські провадники признаються, що ці гроші допомогли утворити нерозривні зв'язки між англійськими й радянськими профспілками.

Буржуазія добре зрозуміла цю допомогу. Не дивно вона відповіла на це обуренням. Ну, а раз буржуазія сердиться, то ми вже з нами знаємо, що вступили в бій.

Колі хто-небудь із робітників співчував тому, що Генерал відмовився прийняти ці гроші, коли хто співчував тактиці Генерала, то тепер нема ні одного робітника серед англійського робітництва, хто-б виправдану зрадництва Генерала Раді Чиніж лінія була правдива? Хто-ж витрав від цієї політики?

Генерал чи радянські профспілки? Тепер це вже ясно розуміють найдетальніші робітники.

Саме тепер це Радянські профспілки запропонували експлиці англо-радянський комітет і поставили справу про допомогу гірникам.

а усім державним апаратом та верхівку всього профруху. До цього треба ще додати надзвичайно скрутний матеріальний страйк, виснаження робітників-страйкерів та їхніх родин.

Через те навіть крадіжки і пограбування тоді, коли ніякі угоди не допоможуть. Тут можуть перемогти тільки сили!

Важко сказати, як довго штриватиме боротьба. Важко сказати, чи доведеться відступити гірникам. Але в усякому разі витрати на всі 100 процент у цій боротьбі гірникам не пощасть. Вони будуть змушені піти на компроміси.

Але й у гірному випадку, якщо гірники розійдуть, ніхто не зможе послати допомогу тим, хто воює усього усього так витривало, так твердо борючись протягом 5-ох місяців. Поразка гірників аргументує це більше англійських гірників на іншо-

му ґрунті. Англійська робітничка класа буде зовсім іншою, ніж вона була, починаючи страйк.

Англійська робітничка класа переживає свій 1905-й рік. Поразка гірників означатиме нову сторінку в світовому робітничому русі.

Ось через це ми робимо, буквально, все можливе, щоб гірники перемогли. Ми кажемо, що поразка гірників буде не остаточною поразкою. Ця боротьба без сліду не мине! Вони навчить англійську робітничу класу й робітників усього світу, як треба боротися.

Англійській буржуазії нема виходу на тому шляху, на якому стоїть Англія. В англійському робітничому русі стоять дві проблеми: або йти шляхом американської робітничого руху, або радянської.

Ми певні, що іберможе радянської політиці.

Це все — дуже показні явища.

Але в їхньому безсумнівному змстові, в їхній позитивній бік. Вони вже вивірюють патріотичні заботи з голів пролетаріату, вони відштовхують робітників до міжнародного класового єднання, вони зневірять, нарешті і дрібну буржуазію в святах капіталістичної системи.

Трудови маси капіталістичних країн перед цими загрозливими явищами все більше уявляють і думок тяжким камінем повисне на руках і ногах воєнничого капіталізму.

І ця вага, цей процес зміни настроїв і думок тяжким камінем повисне на руках і ногах воєнничого капіталізму.

І ця вага, цей процес зміни настроїв і думок тяжким камінем повисне на руках і ногах воєнничого капіталізму.

І ця вага, цей процес зміни настроїв і думок тяжким камінем повисне на руках і ногах воєнничого капіталізму.

ГЕОГРАФІЧНІ ВІДКРИТТЯ В МАЙБУТНЬОМУ.

Коли вже північний бігун можна буде вважати фактом вповні докочаним, то на землі стане багато місць, до яких зовсім не дістався чоловік.

Сюди належать деякі полони середньої Африки і Нової Гвінеї, центральної Америки й північного побережжя Сибіри.

Так географія стала би наукою "закінченою" і замкненою. Але не зовсім. Бо досі не знаємо зовсім суші, яка є на дні океанів. А що знаємо, що моря і суші на протязі мільйонів літ змінюють своє місце, то часті нашої планети, які тепер лежать на дні моря, мають таке саме право, щоби їх вважати поверхнею землі, як і ті простори, які нині є сушею.

Розслідування того морського дна вимагає великих труднощів і високо розвиненої техніки. До недавня морську глибину 30 метрів уважали граничною, поза яку не можна було дістатися. Ця границя досі має 120 метрів. Слід сподіватися дальших поступів.

Отже отворюється поле для відкриття затьоленого казачого острова Атлантиди, которого найвищі вершини повинні після здогадів знаходитися кількост метрів від поверхню моря, у віддалі 1,000 кілометрів на південний захід від Канарських островів. Далше цікавить дослідників, що є на просторі 7 тисяч км. між побережжями Перу й австралійськими островами на дні Тихого океану. Ось завдання майбутньої географії.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

ЧИ ЗАГРОЖУЄ С.Р.С.Р. ІНДІЇ.

Як недавно повідомлялося, начальник розвідного відділу штабу англійського війська в Індії, полковник Сатгер, виступив в Калькуті з прилюдним викладом на тему "Радянська загроза Індії" і зазначив, що для Англії найбільш небезпечний шлях до походу уверхнього війська до Індії є Афганістан.

Повідомлення про виклад Сандера викликало досить явну дискусію в англійських газетах, в одній з яких участь між інших і один з 4-ох консервативних послів, що були несподівано в С.Р.С.Р., — Роберт Борн. В листі на ім'я редактора реакційної "Морнінг Пост" Борн зазначає, що справжня "радянська загроза" для Індії полягає не у військових походах.

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

З розмов з представниками радянського уряду та іншими особами в Москві Борн переконався, що радянський уряд ні з фінансових міркувань, ні з ставлення Червоної армії не наважиться організувати військовий похід до Індії. Справжня загроза Індії полягає, як каже Борн, у "невпинних спробах комуністичної партії організувати пункти, як в Індії, так і по інших краях сходу". На думку Борна, найбільше слід побоюватися утворення в Індії комуністичних організацій, що можуть використати невдоволеність тубільного індійського населення, користуючися наслідками "західної імперіалізму", "Індія для Індусів", то-що. Завдяки цьому знищення невдоволеність може досягти небезпечних розмірів і вининти серйозні перешкоди англо-індійському уряду".

НА ЗЕМЛІ МИР.

Щоб збагнути перспективи "мирної" роботи Ліги Націй, досить придивитися до того стану, в якому стоїть справа "розброєння".

Що "розброєння" те давно вже вималювалось, як переоброєння, або просто — озброєння, — це стало очевидно істинною навіть для найбільш наївних.

За час від Вашингтонської конференції 1921 р., де про "розброєння" балакали дуже багато, Англія збудувала 12 крейсерів, Японія — 11; Америка 2 і крім того витратила безліч грошей на газові і повітряні засоби до війни.

Армії капіталістичних держав значно збільшились порівнюючи навіть з передвоєнними місяцями 1914 року. Бюджетні витрати в Англії "на оборону країни", то-то на військову справу, в цьому році, порівнюючи з 1914 р., збільшились на 26,783,000 фунтів стерлінгів.

Нових витратків на повітряну флоту Англія має 15,755,000 фунтів стерлінгів. (Як хочете знати, скільки це буде доларів, то помножьте ці цифри на шість).

Це — не рахуючи того, що на утримання поліції, то-то-то за забезпечення "тишу" в самій країні, — Англія витрачає на 5,686,000 фунтів стерлінгів більше, ніж у 1914 році.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

Президія окричконному постановила передати так званий горішню частину кнівопечерської Лаври Парновою, де буде музейно-містечко, а другу частину — для робітничого містечка.

РІЖНІ ВІСТІ.

Комедіянти. — Європейсько-смітниковий цар Кирило відкрив в Будапешті своє "закордонне" посольство, на дверах якого сказав написати: "Представництво його імператорського величества Кирила I. царя всея Росії".

Дивитися на цей вапис прохочуть можуть безплатно.

Бонкур бонкурить. — Відомий французький соціаліст Поль Бонкур боронить політику Пуанкаре. Він каже,

